

15.4 KL. 19.00
ONSDAGSSERIEN¹⁴
MUSIIKKITALO

KAZUTAKA MORITA

SLAGVERK

NAOKI YASUDA

SLAGVERK

JANI NIINIMÄKI

SLAGVERK

JERRY PIIPPONEN

SLAGVERK

Sauli Zinovjev: Sospirando 1 "Awake"

CHRISTOFFER SUNDQVIST

KLARINETT

EMIL HOLMSTRÖM

PIANO

Johannes Brahms: Sonat för klarinett och piano
nr 1 f-moll op. 120/1

I Allegro appassionato
II Andante un poco adagio
III Allegretto grazioso
IV Vivace

EMIL HOLMSTRÖM

PIANO

Johannes Brahms Intermezzo A-dur op. 118/2
Johannes Brahms: Romans F-dur op 118/5

PAUS 20 MIN

CHRISTOFFER SUNDQVIST
KLARINETT
EMIL HOLMSTRÖM
PIANO

Johannes Brahms: Sonat för klarinett och piano
nr 2 Ess-dur op. 120/2

I Allegro amabile

II Allegro appassionato

III Andante con moto - Allegro non troppo

KAZUTAKA MORITA
SLAGVERK

NAOKI YASUDA
SLAGVERK

JANI NIINIMÄKI
SLAGVERK

JERRY PIIPPONEN
SLAGVERK

Minoru Miki: Marimba Spiritual

SAULI ZINOVJEV: SOSPIRANDO 1 “AWAKE”

Sauli Zinovjev (f. 1988) blev känd för musikpubliken år 2014, då han kom på tredje plats i den internationella Uno Klami-kompositionstävlingen med sitt orkesterverk Gryf (2013). Sedermera har han fått beställningar bl.a. av radiosymfonikerna i Finland och Sverige och av kammarorkestern i Lausanne.

Zinovjev betonar friheten i det konstnärliga arbetet och skapar egna synteser av olika ingredienser. Hans uttrycksskala sträcker sig från långa melodiska linjer till intensiva klangfält och rytmiska pulser, och hans verk har stark känsloladdning.

Zinovjev har skrivit en svit bestående av fyra Sospirando-verk för olika instrumentbesättningar. Först tillkom det för slagverk skrivna *Sospirando 1 “Awake”* (2017), vars binamn hänvisar både till uppvaknandet och till namnet på den ensemble som beställt verket: Awake Percussion.

Sospirando är ett verk som utvecklar sig lugnt och vars klangvärld består av signalliknande motiv på vibrafon och marimba samt cymbal som ansluter sig till dem.

JOHANNES BRAHMS: SONATERNA FÖR KLARINETT OCH PIANO F-MOLL OP. 120 NR 1 OCH ESS-DUR OP. 120 NR 2

3

Johannes Brahms' (1833-1897) klarinettsonater hör till de centrala verken inom klarinettrepertoaren. De har egentligen inga föregångare i sin genre, fastän fina kamarmusikaliska verk för klarinett nog skrivits alltsedan Mozart. Av sonaterna sammanställde Brahms också versioner för viola och för violin.

Sonaterna kompletterar varandra. Den första sonaten (f-moll) har ett starkare uttryck och följer den symfoniska storformen i fyra satser, medan Ess-dursonaten har en mera behärskad karaktär och är en friare gestaltad helhet i tre satser.

F-mollsonatens första sats kombinerar lyrisk sångbarhet och sjudande dramatik. Den långsamma satsen är genomgående känslig och stämningsfull. Tredje satsen är en intermezzoliknande mellansats,

ljus och folklig. Finalen som går i F-dur är ett rondo som byggts kring ett intagande tema.

Ess-dursonaten har ingen långsam sats. Denna brist kompenseras av verkets sångbarhet. I första satsen Allegro amabile har både huvud- och sidotemat melodisk karaktär. Den mellersta satsen är ett scherzo, där sångbarheten betonas i en koralliknande trio.

Utgående från sista satsens tema byggs en helhet bestående av fem variationer och en coda. I de tre första variationerna berikar Brahms texturen genom att komprimera notvärdena och den fjärde variationen ger satsen djupsinnighet. Den femte domineras av pianot och kommer med dramatik som sjuder i moll. Verkets känslsamhet förtätas ytterligare i codan.

JOHANNES BRAHMS: INTERMEZZO A-DUR OP. 118/2 OCH ROMANS F-DUR OP. 118/5

I sina sena pianoverk hade Johannes Brahms avancerat långt ifrån de tidiga verkens stora gester och yttre drama i riktning mot självrannsakan. I dessa verk var de pianistiska utmaningarna snarare av tolkningsmässig än ytligt teknisk art.

Intermezzo A-dur op. 118/2 är med sin värme och sin melodik en typisk representant för Brahms' sena "intermezzostil". Dess stämningar fördjupas av det mellersta avsnittet som övergår i fissa-moll och ger musiken en anstrykning av vemod.

Kombinationen av lycka och vemod betonas också i Romansen F-dur op. 118/5. Huvudtemats melodi presenteras i oktaver i mellanstämmorna och dess motiv har en stark dragning från F-dur till parallelltonarten d-moll. Med sina Bachliknande figurer som böljar över basso ostinato bildar mellanavsnittet en kontrast till huvudmotivet, som musiken sedan återgår till via en vändning som färgas av en följd drillar.

MINORU MIKI: MARIMBA SPIRITUAL

4

I den japanska kompositören Minoru Mikis (1930-2011) musik finns vid sidan av västerländsk tradition också ett starkt japanskt element.

Miki inledde sitt samarbete med marimbavirtuosen Keiko Abe redan på 1960-talet. År 1983 började han på Abes begäran komponera Marimba Spiritual för marimba och tre slagverkare. Verket har sedermera blivit en storfavorit inom repertoaren skriven för marimba.

Då Miki komponerade verket, hade han den rådande hungersnöden i Afrika i tankarna. Han hade själv upplevt de svåra åren i Japan efter kriget och därmed var det lätt för honom att identifiera sig

med situationen. I Marimba Spiritual ville han ge uttryck för sina känslor. För Miki betyder "spiritual" två saker: adjektivet "förärligad" samt ett substantiv som är förknippat med en viss religiös musikalisk form (jfr negro spiritual). Också här finns en solist (marimban) som får stöd av en kör (en slagverksensemble).

Verket börjar med ett marimbasolo som är ett meditativt requiem. Den andra huvuddelen är en "livfull uppståndelsefest", där ensemblens tre slagverkare spelar sina energiska rytmer vid sidan av marimbans virtuosa figurer.

Kimmo Korhonen